

KAKO SRCE SE VESELI, KO LEPA PESEM ZADONI

Uvodnik

Martina Hlede

V naši vasi je petje bogata tradicija. Vsaka priložnost, naj bo cerkvenega ali prosvetnega značaja, je od vedno bila in je dober vzrok, da se kako zapoje. Letos salvimo, v društvu F. B. Sedej, zavidljivo 40. obletnico neprekinjenega delovanja našega domačega otroškega zbora. Za ustanovitev le-tega ima zasluge pokojna učiteljica Anka Černic, ki je s svojim nežnim a hkrati odločnim pristopom znala marsikoga navdušiti na petje in glasbo nasploh.

Sledi na strani 3

SPLETNA VERZIJA

POŠILJATELJ:
S.K.P.D. "F.B. Sedej"
Trg Svobode, 6
34070 Števerjan (GO) - ITALIJA

San Floriano del Collio, Gennaio – Marzo 2016
Števerjan, Januar – Marec 2016
Anno XLVII Nr. 4
Leto XLVII Št. 4

KAZALO

UVODNIK.....	1
ČUDEŽ VSEH ČUDEŽEV	3
40. JUBILEJ OTROŠKEGA ZBORA	4
LIK FRANČIŠKA BORGJE SEDEJA (4. DEL)	7
MEŠANI PEVSKI ZBOR.....	9
POKLON PADLIM.....	9
KAŠTANJADA.....	10
ZAHVALNA NEDELJA.....	11
POKRAJINSKA ZAHVALNA NEDELJA.....	11
LETOS TRI NAGRADE NA TREH FESTIVALIH	12
DRAMSKA DRUŽINA USPEŠNA TUDI V POSTOJNI IN V TRNOVLJAH PRI CELJU	12
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO.....	15
KAJ JE V MIKLAVŽEVEM DARILU?	15
DRAGI SVETI MIKLAVŽ.....	21
POSTAVLJANJE ŠTEVERJANSKE BOŽIČNE ZVEZDE.....	21
ROMANJE NA SVETO GORO LETA 1939-40.....	23
SPOMINI NA OTROŠKA LETA.....	23
DRUGIČ SEM SE ODPRAVILA NA SVETO GORO LETA 1940-41	24
LETINA 2015	25
LEPO JE BITI MUZIKANT	26
PETKOV NI NIKOLI DOVOLJ.....	27
SVETI TRIJE KRALJI PRIHAJAJO!.....	29
SMRTI	29
ROJSTVA.....	30
DAROV.....	30
REŠITEV.....	33
KUHARSKI RECEPTI	33

Opreмили in uredili člani društva »**F. B. Sedej**«

Damjan Klanjšček (glavni urednik)

Ivan Vogrič (odgovorni urednik)

Če Števerjanskega Vestnika še **ne prejimate**, če ste **zamenjali bivališče in naslov**, ali potrebujete katerokoli **informacijo**, nas lahko kontaktirate s spodaj navedenimi telefonskimi številkami ali naslovi e-mail, tako da boste lahko še vedno redno prejeli naše glasilo.

Damjan Klanjšček
329 7227151
damjanklanjscek@gmail.com

Martina Valentincič
349 2401800
martina.valentincic@gmail.com

Elija Muzič
(blagajničar)
340 5258399
elija.muzic@gmail.com

[...] Dokaz, da je ta zvrst še tako živa in priljubljena, smo lahko doživeli na prireditvi *KAKO SRCE SE VESELI, KO LEPA PESEM ZADONI*, posvečeni prav temu jubileju. Dvorana je bila nabito polna, v njej pa niso sedeli samo starši, babice in dedki nastopajočih pevcev. Veliko je bilo domačinov vseh generacij; veliko »starih« pevcev, ki so nekoč prepevali v tem zboru, ki so s tem zborom rastle; kar nekaj jih je bilo tudi iz bližnje okolice, ki so se v Števerjan pripeljali z namenom, da bi se z nami veselili tega dogodka.

Danes šteje otroški zbor trideset pevcev od tretjega do dvanajstega leta starosti. Nekateri so k zboru pristopili komaj letos, drugi pa prepevajo v tej skupini že nekaj let. Vsem tem »mojim« pevcem želim nameniti nekaj misli: hvala, da redno in vztrajno hodite ob nedeljah na pevske vaje; hvala, da potrpežljivo in požrtvovalno poslušate moje nasvete, tako da so vaje in predvsem nastopi v nenehni rasti; hvala, da z vašimi nasmehi, dobro voljo in pozitivno energijo ustvarjate prijetna vzdušja, ki tudi mene spodbujajo, da nadaljujem po tej poti. Taki pogoji mi dajejo upanje, da se bo tudi v bodočih desetletjih v Števerjanu še veselo prepevalo!

MARTINA HLEDE

ČUDEŽ VSEH ČUDEŽEV

Advent pomeni prihod, prihod posebnih dni, prihod vedno močnejše luči, čeprav se pri nas dnevi do 21. decembra še vedno krajšajo in noči podaljšujejo. Na adventnem vencu prižigamo vsak teden še eno svečo, da bi močnejša svetloba zaznamovala približevanje božičnega praznika.

Ciril Jeruzalemski je že v četrtem stoletju pisal o dveh Kristusovih prihodih: »Ko je prišel prvič, ga je Mati povila v plenice in položila v jasl. Ob drugem prihodu se bo sam odel v svoj sijaj.« Prvega Kristusovega prihoda se spominjamo, ga podoživljamo in obhajamo vsako leto na božični praznik, na drugega se pripravljamo vse življenje.

Spominjanje Jezusovega rojstva pa je tudi obveza, da se Kristus rodi v nas. »Če se v tebi ne rodi, potem je vse zaman, Božiča ni in sreče ni«, izzivalno sporoča pesem Franca Juvana.

Adventni čas bomo po cerkvah vsak dan podoživljali z evharističnim bogoslužjem, ki se mu bodo mnogi pridružili predvsem v božični devetdnevni, ko bomo skupno prepevali »Kralja, ki prihaja, pridite, molimo«. Številni pa bodo napolnili cerkve na adventne nedelje, predvsem na sveti večer in sam Božič.

Mnoge krščanske družine bodo začele že na prvo adventno nedeljo vsak dan obhajati domače adventno bogoslužje ob družinskem adventnem vencu in se bo tako družinska skupnost še globlje povezala med seboj in z Bogom. Drugi, predvsem bolniki in preizkušeni, bodo sami, ker jim drugače ni mogoče, s posebnim občutjem v srcu negovali misel na Gospoda, ki prihaja, in bodo ponavljali: »Pridi, Gospod Jezus«. Ne prvim ne drugim trgovske adventne in božične reklame ne bodo mogle zasenčiti bistvenega, saj se predobro zavedajo, da je december predvsem poseben čas milosti, ki je poln pobud in novih priložnosti za ljubezen do bližnjega. Prav ljubezen do sočloveka bo zato iznajdljiva ves adventni in božični čas, čeprav nas bodo nekateri dnevi, kot sta god sv. Miklavža in Božič, še posebej spodbujali k pozornosti do najbližnjih, predvsem prezrtih. Z dobroto, ljubeznijo in toplino bomo druge presenečali in se tudi pustili presenetiti. Pozorni bomo na drobne stvari, ki jih v naglici in stalnem hitenju nehote spregledamo. Predvsem za božične

praznike se bomo prepustili čudežu rojstva in življenja. Prepustili se bomo doživljanju lepega in božjega in potem to potrdili z dejavnim pozitivnim odnosom do bližnjih. Sporočali jim bomo, da smo hvaležni Bogu, ker živimo, in tudi zato, ker oni živijo. Pretehtali bomo duhovne darove, ki nam jih Bog podarja za druge, in jih podarjali naprej. Prav adventni in božični dnevi so čas, ko se lahko tudi versko oddaljeni zaradi naše pristne vere in dejavne ljubezni zopet približajo Bogu in Cerkvi. Pomagali bomo iskati dobro v bližnjih, predvsem božje sledove, ki nas povezujejo, saj se pomoč pri iskanju Boga vselej bogato poplača. Mnoge poti namreč vodijo k jaslicam, saj prav ob njih lažje zaživimo prijazno človečnost, razumevanje in ljubezen.

Kristusovo rojstvo je čudež vseh čudežev.

Pustimo se pritegniti Vanj, in Bog – majhen Božič se bo rodil tudi v nas in nas bogato napolnil s potrebno pozitivno energijo.

Župnik Marjan

40. JUBILEJ OTROŠKEGA ZBORA SKPD F. B. SEDEJ IZ ŠTEVERJANA

Praznična glasbena prireditev ob prazniku otrok in slovenske pesmi

KRAJŠI ZGODOVINSKI ORIS DO LETA 1975

Otroški pevski zbor iz Števerjana deluje nepretrgoma od oktobra leta 1975. V tistih letih se je namreč čutila potreba po obnovi otroškega zbora, ki je deloval že vrsto let. Njegove korenine segajo celo v leta po prvi svetovni vojni, razvoj sestava pa je povezan z nastankom števerjanskega mešanega pevskega zbora. Števerjanci so od vedno radi peli, starejši pa so veselje do petja posredovali tudi mlajšim rodovom.

G. Ciril Sedej si je po svojem prihodu v vas leta 1920 veliko prizadeval za cerkveno petje. Podpiral je rast otroškega zbora, ki ga je v tridesetih letih 20. stoletja vodil mladi komaj devetnajstletni mladenič Lojze Rožič. Slednji je moral zaradi vojaščine zbežati čez mejo v Jugoslavijo in se v rodni Števerjan ni nikdar več vrnil. Gospod Sedej je nadaljeval z načrtovanjem šolanja mladih organistov in jih sam tudi gmotno podpiral. Kasneje je za otroški zbor skrbel mladi organist France Gravnar, ki pa je podlegel pljučni bolezni in komaj dvajsetleten umrl. Za njim je otroke za kratek čas vodil Ivo Gravnar. G. Sedej je še naprej podpiral mladino in nekaj mladih sil se je odločilo za študij glasbe pri profesorju Emilu Komelu. Med temi je bila tudi domačinka Ada Gabrovec. Brez dvoma usklajevanje študija glasbe z delom v tovarni ni bilo lahko. Zelo rada je pela, ljubila je otroke in se je pri dragocenih lekcijah s profesorjem Emilom Komelom tudi veliko naučila.

Takoj po drugi svetovni vojni je v nelahkih razmerah učila otroke lepega petja prav učiteljica Ada Gabrovec. Dobrih dvajset let jim je posredovala veselje in ljubezen do petja ter slovenske pesmi. Otroški zbor se sicer ni redno srečeval pri tedenskih pevskih vajah, vendar so otroci velikokrat nastopali, tako v Števerjanu kot tudi v Gorici in v bližnji okolici. Leta 1945 se je zbor

peljal z vlakom v Trst, kjer je pel za postajo Radio Trst A. Takrat je bila skupina zelo številna, pelo je nad 40 števerjanskih grl!

Leta 1949 je v Števerjan prišel pevovodja in organist Herman Srebrnič, ki je znal navdušiti domačine k petju. Veliko zaslug je imel za nastanek mešanega zbora števerjanskega društva, ne smemo pa pozabiti, da je vzpodbujal tudi vse starše, naj pošiljajo svoje otroke k pevskim vajam. Leta 1952 je na koncertu med Borovci vodil kar pet pevskih skupin, med temi tudi Mladinski zbor in Otroški zbor.

Otroški zbor je nato spet nastopal pod vodstvom učiteljice Ade Gabrovec, ki je za otroke skrbela do 70-tih let. V petletju 1970 – 1975 pa je zboru sledila gospa Snežica Černic.

V tem obdobju otroški zbor ni redno deloval, temveč se je priložnostno pripravljala na nastope v domači vasi in v bližnji okolici.

DEJAVNOST ZBORA V ZADNJIH ŠTIRIDESETIH LETIH

Slovensko katoliško prosvetno društvo F. B. Sedej se od vedno ponaša s svojim razvejanim in pestrim delovanjem. Poleg mešanega zbora, katerega korenine so bili cerkveni pevci, nosi svoj pomen tudi Otroški oz. Mladinski zbor. Začetek obeh sestavov ter nadaljnji razvoj sta med sabo tesno povezana. Otroci radi pojejo in jim je verjetno ta način sporočanja prav najbližji. Večkrat so člani domačega društva poskusili ustanoviti Otroški zbor, ki bi enkrat tedensko združeval male pevce, a zadeva se ni zlahka uresničila. Jeseni leta 1975 je Otroški oz. Mladinski zbor zadihal v svoji popolnosti in pričel s svojim neprekinjenim delovanjem.

Gonilna sila zbora je bila od vsega začetka učiteljica Anka Černic, ki je s svojo zagnanostjo, ljubeznijo do petja in otrok vodila pevske vaje ob nedeljah zjutraj ob 9. uri. S potrpljenjem in dobro voljo je v svojo sredo privabila lepo število pevcev. V sezoni 1977/78 je zbor sestavljalo nad 50 otrok, leto kasneje pa celo nad 60 pevcev! Število otrok je zatem nihalo: vsekakor pa je glasbena didaktika zahtevala, da se zbor razdeli v dve skupini. Malčki iz vrtca in otroci prvih treh razredov osnovne šole so sestavljali Otroški zbor, otroci zadnjih dveh razredov osnovne šole in srednješolci pa Mladinski zbor.

V sezoni 1987/88 je prišlo do zamenjave vzgojiteljice. Učiteljica Anka Černic je pustila vodenje zbora, otroci pa so ji vedno ostali v srcu. Zbor je začasno prevzel takratni bogoslovec v Števerjanu, Karlo Bolčina.

Par let kasneje, to je oktobra leta 1990, je zborovodsko mesto zasedla Valentina Humar. Verjetno je bilo zadnje desetletje 20. stoletja eno najbolj zahtevnih za Otroški zbor: zaradi upada rojstev se je število pevcev znatno zmanjšalo. Nihče pa ni pozabil, da je Otroški zbor zelo pomemben za obstoj slovenske pesmi, besede in življenja v vasi ter samega prosvetnega društva. Kljub nizkemu številu pevcev, sestav je tedaj štel od 10 do 15 otrok, je zbor še naprej redno deloval in nastopal tako na Goriškem, kot tudi na Tržaškem in v bližnji Sloveniji. Za obstoj le-tega imajo svoje zasluge tudi starši, ki so svoje otroke redno pošiljali k pevskim vajam. V sezoni 1995/96 je bil pri pevskih vajah uveden študiji Orffovih instrumentov v sodelovanju s Slovenskim centrom za glasbeno vzgojo Emil Komel iz Gorice. Pri tem je zborovodkinji Valentini Humar pomagal profesor Fabio Devetak.

Z januarjem 2003 je začela voditi zbor Eliana Humar vse do konca sezone 2005/06. Zaradi starostnih razlik otrok se je v sezoni 2004/05 zbor spet razdelil v dve skupini: Otroški in Mladinski zbor. Mali pevci so vadili ob nedeljah po sv. maši ob 11. uri v pevski sobi Sedejevega doma. V sezoni 2006/07 je sprejela zborovodsko mesto Emanuela Koren. Od septembra 2007 je vodstvo zbora prevzela Martina Hlede, v krajših obdobjih pa sta ji na pomoč priskočili tudi

Stefania Beretta in Liza Terčič. Leta 2005 je otroški zbor izdal zgoščenko *Pesem je naše veselje*. Danes otroci vadijo vedno ob nedeljah pred sv. mašo ob 10. uri.

Velik pomen pa imajo tudi vsi spremljevalci zbora in tisti, ki stojijo pevcem ob strani v zakulisju. V prvih letih delovanja so za prevoz otrok skrbeli Ida Komjanc, Robert Beretta, Stanko Škorjanc in drugi. Otroški zbor pa so v vseh teh letih na instrumente spremljali: Herman Srebrnič (orgle), Michela de Castro (orgle, harmonika), Saša Hlede (harmonika), Janez Terpin, Mihael Corsi, Anka Bensa, Nikolaj Pintar, Luka in Marko Klanjšček, Manuel Pintar, Gabrijel Lango, Elija in Fabijan Mužič (kitare), Karlo Bolčina, Andrejka Hlede, Valentina Pavio, Irena Bednarich, Barbara Peršič, Eliana Humar in Martina Valentinčič (klavir).

Mislim, da je cilj Otroškega zbora spoznavanje in druženje otrok, poleg tega pa še zahtevnejša naloga: vzljubitev petja in slovenske pesmi. Naj za konec pripišem še misel znanega skladatelja in dirigenta Vytautasa Miškinisa: »Če nekdo začne peti pri šestih ali sedmih letih, gotovo ne bo krenil na kriva pota, ampak bo postal kulturn in izobražen človek. (...) Če verjamete v glasbo, je glasba lahko zelo pomembno zdravilo za zelo veliko stvari, celo za celotno otrokovo prihodnost.«

KAKO SRCE SE VESELI, KO LEPA PESEM ZADONI

Slovensko katoliško prosvetno društvo F. B. Sedej se od svojega nastanka ponosa z razvejanim in pestrim delovanjem; posamezne sezone so programsko nabite ter vsebinsko kakovostne. V šestdesetletnem neprekinjenem delovanju se pri društvu večkrat srečujejo s pomembnimi obletnicami, ki jih beležijo posamezne včlanjene skupine in ki se jih je vredno primerno spomniti.

Prišli smo tako do leta 2015, ko Števerjanci proslavljajo pomemben jubilej, in sicer 40. obletnico nepretrganega delovanja Otroškega zbora. Prav lepa množica domačinov in prijateljev se je zbrala na praznični glasbeni prireditvi z naslovom *Kako srce se veseli, ko lepa pesem zadoni* v nedeljo, 15. novembra 2015 ob 17. uri v Sedejevem domu, da bi skupaj obležili važen mejnik.

Blaženi Anton Martin Slomšek je dejal, da je petje božji dar. Tudi Števerjanci se lahko ponasajo, da je vaški Otroški zbor božji dar za celotno verno občestvo, za SKPD Frančišek B. Sedej in za vso vas nasploh.

Osrednjo točko so seveda predstavljali otroci, saj je bil praznik namenjen prav njim, njihovi pripravljenosti, požrtvovalnosti in vztrajnosti. Otroški zbor je ljubko pričel svoj nastop z *Murenčki* Janeza Hvaleja in *Če bi se svet nazaj vrтел*, ki jo je uglasbil Tadej Vasle. Mladi pevci so nadaljevali s pesmicama *Huda mravljica* in *Monika*, ki ju je priredil Tomaž Habe, *Kresniček*, izpod peresa Radovana Gobca, Vitja Avsec je podpisal pesmico *Stonoga* in še *Sedem lisičic* Borisa Vremšaka, *Kdo živi v tej hišici?* Alda Kumarja, *Čokolada* Matevža Goršiča ter nekaj pesmi Lojzeta Kranjčana: *Zajček Zlatko*, *Recept za palačinke* in *Šola za klovne*. Otroški zbor je zaključil svoj nastop s priljubljenim Venčkom narodnih pesmi v ljudski priredbi. Malčke je z mamino toplino vodila talentirana zborovodkinja Martina Hlede.

Prireditve je bila zelo dobro nastavljena saj je zaobjela pevske, gledališke in plesne segmente, kar je dalo poseben čar celotnemu večeru. Za pevske in plesne točke so poskrbeli otroci sami, gledališki ton pa so dali izkušeni števerjanski igralci Nikolaj Pintar, Stefania Beretta in Ilaria Bergnach. Glavna vloga je bila zapisana na kožo izjemnemu Nikolaju Pintarju, ki je vprizoril potujočega pevca, ki je povezoval večer s predstavitev posameznih pesmi. Poseben čar trenutka so gledalci doživeli, ko je izza kulisja lahkotno zaplesal kresniček, ki ga je uprizorila Stefania

Beretta, v spremstvu najmlajših pevcev, pošteno pa so se vsi skupaj nasmehljali, ko je pricapljal na oder nerodni in grobi klovn, ki ga je poosebila Ilaria Bergnach.

Glasbeni ansambel so sestavljali Martina Valentinčič (klavir), Emanuela Koren (violina), Fabijan Muzič (harmonika), Elija Mužič (kitara) ter Matija in Mihael Corsi (bas kitara). Režijo je podpisal priznani Franko Žerjal, ki je poskrbel tudi za scenografijo. Koreografijo si je zamislila Monika Zajšek. Za grafični prelom in fotografije gledališkega lista, ki povzemajo motiv likovne opreme prizorišča, je poskrbel Igor Škorjanc. Kostume sta uredili Snežica Černic in Annamaria Uršič. Nepogrešljivi so tudi tehnični mojstri, ki so se tudi tokrat izkazali, in sicer Niko Di Battista, Aljoša Dorni in Evgen Komjanc ter izkušeni člani tehnične ekipe Dramske družine »F. B. Sedej«, in sicer Katja Dorni, Marko Lutman, Jan Leopoli, Janez Terpin. Dragoceno pomoč v zakulisju sta nudili Nikol Dorni in Liza Terčič.

Ob koncu je stopila na oder mlada Ema Terpin, ki je v imenu vseh članov društva podala zahvalno misel vsem, ki podpirajo lepo petje v vasi in vsem, ki so velikodušno priskočili na pomoč pri izpeljavi jubilejnega večera. Sledili so pozdravi uglednih gostov. Na oder so stopili županja Občine Števerjan Franca Padovan, predsednik ZCPZ iz Gorice Dario Bertinazzi, podpredsednik ZSKP iz Gorice Miloš Čotar, predsednik SSO-ja Walter Bandelj in domači župnik Marijan Markežič. V dvorani je poleg ostalih prisostvoval tudi predsednik pokrajinskega sveta SSK Silvan Primožič.

Ob tem jubileju je prav, da v prvi vrsti iz srca čestitamo vsem vzgojiteljem, ki so se v letih zvrstili v vlogi duše zbora, staršem, otrokom in vsem, ki jim zbor stoji pri srcu. Bistveni cilj Otroškega zbora je socializacija in druženje otrok, ob njej pa tudi zahtevnejša naloga, in sicer vzljubitev petja in slovenske pesmi. Mislim, da je to mladim Števerjancem znano.

Marjan Drufovka

100. OBLETNICA ZAČETKA 1. SVETOVNE VOJNE: LIK FRANČIŠKA BORGJE SEDEJA (4. DEL)

Po koncu prve svetovne vojne je goriški nadškof dobil v začasno upravo še tiste predele drugih škofij, ki jih je zasedla Italija (Postojno, vipavski in idrijski dekanat, Trbiž in Kanalsko dolino). V prvem povojnem času se je moral spoprijeti s tremi glavnimi problemi: z odprtjem bogoslovja, vrnitvijo interniranih duhovnikov in obnovo porušenih cerkva. Osrednje bogoslovje je bilo razdejavano; s šolskim letom 1918/19 se je dejavnost začela v prostorih nekdanjega malega semenišča, šele leta 1921 pa je bilo goriškemu osrednjemu semenišču omogočeno redno delovanje. Sedej se je takoj po koncu vojne tudi zavzel za takojšnjo vrnitev interniranih duhovnikov, internacije pa so se celo nadaljevale, del duhovščine se je lahko vrnil v svoje župnije šele leta 1920. Z vsemi močmi se je nadškof trudil tudi za obnovo poškodovanih in porušenih cerkva; do leta 1930 so bila glavna dela končana, obnovljenih in ponovno pozidanih je bilo 62 cerkva, med temi tudi števerjanska.

Nadškof Sedej je seveda nadaljeval svoje pastoralno delovanje: leta 1923 je ustanovil Goriško Mohorjevo družbo, odredil je ustanovitev Katoliške akcije, pospeševal je delovanje Marijinih družb, Apostolata molitve in drugih podobnih združenj. Leta 1929 je izšla nova cerkvena pesmarica, ki jo je na nadškofovo pobudo uredil Vinko Vodopivec; malo pred smrtjo pa je Sedej odobril še novo izdajo slovenskega in furlanskega molitvenika.

Zadnje desetletje Sedejevega škofovanja pa je potekalo v znamenju ostrega spopada s fašističnimi oblastmi. V tem okviru je posebno pomemben njegov boj za pouk verouka v materinščini; po Gentilejevi reformi so bile slovenske šole namreč ukinjene, uporaba slovenščine pri pouku verouka je bila najprej omejena le na prve tri razrede osnovne šole, nato še tam ukinjena. Duhovniki so zato sklenili, da bodo raje verski pouk prenesli v cerkve. Nadškof je prosil za posredovanje Svetega sedeža, ko pa je videl, da je to brezuspešno, je uradno potrdil sklep duhovščine. Leta 1929 je izdal sloviti pastirski list o krščanskem nauku in maternem jeziku, s katerim je uzakonil t.i. župnijske šole, ki so do leta 1943 predstavljale edino možnost izobraževanja v slovenščini.

Sedejev spopad s fašizmom pa je bil splošen; v pastirskih pismih ga sicer izrecno ni omenjal, zgovorno pa je obsojal njegove lastnosti. Časopisi so zahtevali italijanskega škofa, maja 1921 so mazači s sramotilnimi napisi popackali škofijske zidove. Decembra 1923 sta občinski svet v Gorici in fašistični tajnik zahtevala, da se Sedeju odvzame škofija; duhovniki in verniki, pa tudi Sveti sedež, so se za škofa zavzeli, tako da je vlada trenutno popustila. Leta 1925 je fašistična oblast v Gorici poslala vladi novo spomenico proti Sedeju, sam pravosodni minister Rocco je zahteval odstop, apostolski vizitator pa je obtožbe zavrnil. Do novega konflikta je prišlo okoli Božiča leta 1930, ko je bil v cerkvi sv. Ignacija slovenski misijon, škvadristi so dvakrat udrli v cerkev, zahtevali italijansko pridigo, motili obred, sramotili vernike, nekatere celo pretepli, ne da bi policija posegla; fašisti so s petjem in klici motili tudi nadškofov srebrni jubilej. Jeseni leta 1931 je papež Pij XI. Sedeja prosil, naj odstopi; nadškof se je želji pokoril, saj mu je bilo zagotovljeno, da bo na njegovo mesto imenovan duhovnik, ki bo do vseh narodnosti enak in pravičen. 1. novembra 1931 je daroval slovesno mašo, po imenovanju administratorja, nacionalista Sirottija pa je nekaj dni kasneje hudo zbolel, 28. novembra pa umrl. 3. decembra je bil v goriški stolnici pogreb, nadškofa pa so nato pokopali na Sveti gori, kjer počiva še danes.

-konec-

Viri in literatura:

Primorski slovenski biografski leksikon, 13. in 14. snopič (GMD, Gorica, 1987 – 1988);

Tomaž Simčič, Sedejeva življenska pot, iz zbornika Sedejev simpozij v Rimu (Slovenska teološka akademija v Rimu-Mohorjeva družba Celje-GMD, Celje, 1988);

Marko Tavčar, Sedej v navzkrižju političnih in nacionalnih vrenj, iz zbornika Sedejev simpozij v Rimu [cit.];

Franc Kralj, Sedej nadpastir goriških Slovencev, iz zbornika Sedejev simpozij v Rimu [cit.].

MEŠANI PEVSKI ZBOR

V zadnjih dneh meseca septembra, ob zaključku trgatve, se je začela letošnja pevska sezona za pevce domačega mešanega zbora, ki tudi letos vsako sredo vadijo v Sedejevem domu pod vodstvom Aleksandre Pertot.

Zbor je s petjem oblikoval praznik Vseh svetih, pri sv. maši in na pokopališču ter na spominski slovesnosti pri spomeniku na trgu v Števerjanu in pri spomeniku na Jazbinah, kjer so zapeli eno žalostilno in Vrabčevo *Ne tožim*. V nedeljo, 8. novembra, pa so s petjem obogatili praznično mašo za zahvalno nedeljo.

Prvi nastop je bila tudi letos tradicionalna revija goriških zborov Ceciljanka, ki jo že 57 let prireja Zveza slovenske katoliške prosvete in je potekala v soboto, 21. ter v nedeljo, 22. novembra v Kulturnem centru Lojze Bratuž v Gorici. Letošnja izvedba je bila posvečena skladatelju Ubaldu Vrabcu ob 110. letnici rojstva. Vrabčev glasbeni opus je zelo bogat, pisal je za različne zborovske sestave, zelo priljubljene so tudi njegove priredbe slovenskih ljudskih pesmi, kot na primer *Bratci veseli vsi* in *Polka je ukazana*. Števerjanski pevci so celoten svoj nastop posvetili prav Vrabcu: najprej so zapeli skladbo *Pesem zvestobe*, na besedilo Aleksandra Furlana; to je eno izmed zadnjih skladateljevih del, ki je nastalo po naročilu zbora iz Barkovelj in opisuje pomembnost ljudskega izročila in njegovega prenašanja iz roda v rod. Sledila je *Veter*, na besedilo impresionističnega slovenskega pesnika Srečka Kosovele; poezija predstavlja tišino in melanhonijo nočnega pogleda na kraško vas. Zbor pa je nastop zaključil s skladbo *Samo milijon*, besedilo katere je napisal slovenski pesnik in partizan Karel Destovnik – Kajuh; njegove pesmi opisujejo predvsem vojno obdobje in narodnoosvobodilni boj, sam pesnik je namreč umrl na fronti v drugi svetovni vojni.

V mesecu decembru se, kot po navadi, mešani zbor pripravlja na božični čas; v nedeljo, 13. decembra bo nastopil v Ažli pri Špetru, 26. decembra v Solkanu, 6. januarja pa na božičnici v domači cerkvi, oblikoval pa bo tudi vsa praznična bogoslužja.

POKLON PADLIM

Prvi november je dan, ko se spominjamo vseh najdražjih, ki so nas zapustili. Je pa tudi dan, ko se spominjamo vseh zaslužnih rojakov, ki so na katerikoli način bili tarča nečloveškega trpljenja. Na pokopališčih je veliko rajnih, ki se jih redno spominjamo. Običajno storimo to s poklonom in polaganjem vencev. Tudi letos so se, 31. oktobra, člani Zveze slovenske katoliške prosvete zbrali in odšli do pokopališča v Gonars, kjer so se jih spomnili s poklonom vencev. Istega dne so le-ti obiskali koncentracijsko taborišče v Viscu, kjer so počastili žrtve krutega trpljenja.

Pomembno pa je povedati, da smo se tudi v Števerjanu spomnili in počastili žrtve krutih dogodkov. Števerjanci smo jim posvetili minuto molka prvega novembra ob spomeniku na Trgu svobode in ob spomeniku na Jazbinah, kjer so sodelovali Občina Števerjan in obe društvi.

Liza Terčič

KAŠTANJADA

Kaštanjada je dogodek, ki ga organizira Mladinski krožek že dolgo let. Letos je bil izveden v dvorani prenovljenega Sedejevega doma. Zbrali smo se v večernih urah. Na programu je bil tradicionalen turnir briškole in novost: "braccio di ferro". Prišlo je kar nekaj mladine "tučt" karte in se preizkusiti kdo je najmočnejši, tudi iz sosednjih vasi. Ob uri večerje so člani Mladinskega krožka postregli slasten riž z gobami, ki so ga sami skuhali. Seveda ni Kaštanjade brez kostanja! V teku celega večera je bil na razpolago kostanj z domačo briško kapljico, spremljala pa je narodnozabavna glasba. Po končanem turnirju in ko so ljudje odšli, smo se domačini odpravili na "žehn"(pokopališče), da bi poklonili kako pesem vsem rajnim, ki so bili del naše vasi in del društva.

ZAHVALNA NEDELJA

Zahvalna nedelja je poseben dan, dan, ko vaški trg pred cerkvijo poživijo traktorji, hrana in vaščani, ki so veseli in hvaležni za vse to kar imajo. Ob zahvalni nedelji se je lahko spomniti, da moramo biti hvaležni temu, kar nam je bilo dano, smo pa temu hvaležni tudi vsak dan? Ali se kdaj vprašamo, kolikokrat na dan se zahvalimo?

Marsikomu je v današnjem svetu ta misel tuja in si kvečjemu postavlja vprašanje, komu in čemu naj bi se sploh zahvaljevali. Mislimo, da je vse naše, da nam vse pripada, da nam je vse dano. Zato nas velikokrat prizadene, ko nam nekaj ne gre na lahek način, ko izgubimo prijatelje ali ljubljeno osebo. Ne zavedamo se, da vsak želi biti opažen, vsak si želi, da se mu izreče hvala ali da smo mu hvaležni, da obstaja. Danes to človek pozabi in velikokrat naši odnosi niso iskreni in tako nismo srečni. Pa vendar hvaležnost spreminja svet: po njej postaja svet prijaznejši, bolj vesel, hvaležnost opogumlja in ustvarja pristnejše medčloveške odnose. Mar nismo drug od drugega odvisni, mar nismo drug za drugega odgovorni: še dodaten vzrok za hvaležnost. Bogu bodimo hvaležni za vse kar v življenju prejemamo ali dosežemo. Toda, biti hvaležni Bogu za vse dobre samo enkrat na leto je premalo. Hvaležnost moramo izkazovati vsak trenutek. Naj bo beseda hvala vedno v nas, naj se je ne bojimo izreči, misleči da bomo izpadli smešni ali šibki, ta majhna beseda lahko osreči veliko ljudi.

Ob zahvalni nedelji se tudi jaz zahvaljujem vsemu, kar mi je bilo dano in vsem, ki so mi ob strani in me imajo radi.

TERČIČ ANA

POKRAJINSKA ZAHVALNA NEDELJA

Petinšestdeseta pokrajinska zahvalna nedelja, v tradicionalni organizaciji kmečkega sindikata Coldiretti iz Gorice, se je letos odvijala v prekrasnem okviru naselja Svetega Roka v Gorici. Manjša delegacija kmetijskih strojev, ki je od Števerjana prišla do cerkvice Svetega Roka, se je zbrala ob 9:30 na Bukovju.

S primernimi rumenimi zastavami in z znaki števerjanske sekcije, smo v 15 minutih bili že med velikanskimi traktorji goriških ravnin setih pridelkov. Nekaj trenutkov, da smo vse kolege in sovaščane lahko pozdravili, in že se je cerkev napolnila kmetov. Sveto mašo je vodil gospod nadškof Carlo Maria Redaelli. Med sveto mašo je vsaka občinska delegacija prinesla pred oltar koš z bogatimi darovi za slovesni blagoslov. Ob koncu svete maše je sledil tudi kratek blagoslov traktorjev in seveda še enkrat vseh kmetov, ki te "mašine" odgovorno in pazljivo uporabljajo.

Vsi skupaj smo bili povabljeni k tradicionalnemu kosilu, ki so ga žene naselja Svetega Roka pripravile za praznik. Poleg odličnega zajca s polento in raznih sladkarij, so pokrajinski vinarji, med katerimi tudi Števerjanci, ponudili vina lastne proizvodnje. Sladka rumena rebula je pa spremljala pečen kostanj.

Seveda siti in zadovoljni smo se Števerjanci okoli 15. ure odpravili spet v domačo vas, da bi sodelovali pri 40. obletnici otroškega pevskega zbora v Sedejevem domu.

Fabijan Muzic

LETOS TRI NAGRADE NA TREH FESTIVALIH DRAMSKA DRUŽINA USPEŠNA TUDI V POSTOJNI IN V TRNOVLJAH PRI CELJU

S podelitvijo Matičkov, priznanj za najboljše gledališke stvaritve pretekle sezone, se je v soboto 26. septembra zaključilo 54. Linhartovo srečanje, festival gledaliških skupin Slovenije in zamejstva. Festival pripravlja Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti ob podpori občine Postojna in njegov finalni del poteka prav v dvorani tamkajšnjega kulturnega doma.

Strokovna žirija v sestavi igralka in večkratne Borštnikove nagrajenke Nataše Barbare Gračner (tokrat v vlogi predsednice žirije), prevajalca in dramaturga dr. Primoža Viteza in režiserja Predraga Stojmenovića, ki si je v treh festivalskih dneh ogledala sedem tekmovalnih predstav, je na zaključnem večeru Linhartovega srečanja podelila štiri Matičke in letos tudi tri posebna priznanja. Predstava *Blazinec* v izvedbi KUD "Zarja" Trnovlje – Celje avtorja Martina McDonagha v režiji Tomaža Krajncja je prejela kar 5 nagrad in sicer Matička za najboljšo predstavo v celoti, Matička za najboljšo igralsko stvaritev, Matička za najboljšo vlogo, Matička za režijo in še posebno priznanje, ki ga je žirija podelila igralcu Živku Beškovniku za vlogo Tupolskega. Drugo posebno priznanje je strokovna žirija podelila mlajši gledališki skupini KPD Planina Sele z avstrijske Koroške za glasbeno interpretacijo v uprizoritvi predstave *Opera za tri Groše* avtorja Bertolda Brechta. Naši Dramski družini pa je na postojnskem odru direktor festivala Matjaž Šmalc podelil posebno priznanje in sicer za likovno celovitost predstave *Aulularia*. V utemeljitvi je strokovna žirija zapisala, da so igralci odigrali »domiselno uprizoritev antičnega komedijskega besedila, Plavtove *Aulularie*. Njihova predstava se izrazito odlikuje z dognanimi vizualnimi rešitvami, ki po eni strani natančno členijo odrski prostor, po drugi pa ponujajo celovito likovno podobo predstave, v kateri se iz prizora v prizor oblikujejo prepričljive in estetsko presežne gledališke slike. Števerjanska *Aulularia* je premišljeno dodelana likovna kompozicija.« (več na www.jskd.si) Vsi člani Dramske družine se veselimo ponovnega uspeha in se zahvaljujemo vsem sodelavcem in prijateljem, da so z nami delili to zahtevno in obenem izjemno izkušnjo, ki smo jo uspešno doživeli že drugič zapovrstjo, saj se iz Postojne tudi tokrat nismo vrnili praznih rok. Z ostalimi šestimi skupinami v finalu smo si namreč poleg odra delili delo in aplavze, pohvale in različna mnenja o naših predstavah. Lepo je bilo še enkrat stopiti na tiste deske in pod tiste žaromete, ki so bili letos sen 124 prijavljenih skupin. Iz besed predsednice žirije Nataše Barbare Gračner je bilo pred podelitvijo nagrad razumeti, da so bili letos žiranti še posebej pozorni na vsebino tekstov, se pravi na njihovo aktualnost in obenem družbeno sporočilost. S tem naj bi se tudi ljubiteljski odri dvignili z morda le prevečkrat razvedrilne vloge. V nadaljevanju svojega posega je Gračnerjeva citirala gledališkega režiserja Mileta Koruna, ki ji je nekoč dejal, da je po njegovem mnenju v gledališču gledalčeva igra pomembnejša od igralčeve, ki je neka spretno narejena potegavščina. Gledalčeva igra pa je odziv nanjo in njegovo občutenje je pravzaprav bistvo gledališča.

Po uspehu na Linhartovem srečanju je Dramska družina z zadnjim nastopom 20. novembra doživela drug velik uspeh. Že v poletnih mesecih se je namreč prijavila na Festival ljubiteljskih gledaliških skupin 23. Novačanova gledališka srečanja v priredbi KUD "Zarja" Trnovlje – Celje. Selektor letošnjega festivala, igralec in režiser Vojko Belšak, je v finalni del srečanja uvrstil 5 od 20 prijavljenih predstav, med katerimi je bila tudi naša *Aulularia*. Poleg Dramske družine so se celjski publiki predstavili še društvo Fofitè Medvode s komedijo *Hrup za odrom*, gledališko društvo Cuker teater Portorož s komično farso *Slike po dolini šentflorjanski*, kulturno društvo Janez Jelen Notranje Gorice s komedijo *Kurbe* in mlajša gledališka skupina društva Planina iz Sel

na avstrijskem Koroškem s satirično dramo s songi *Opera za tri groše*. Tričlanska komisija v sestavi predstavnika organizatorjev in nekaterih pokroviteljev festivala je sicer po vsaki predstavi podelila priznanje za igralca/ko večera. V *Aulularii* je komisija kot najboljšo igralko izbrala Sanjo Vogrič (v vlogi družinskega Lara), ki je vse prepričala s svojo igralsko prezenco in mladostno energijo. 21. novembra in sicer že dan po našem nastopu (festival je potekal ob petkih oz. sobotah in se je začel že 16. oktobra) je potekal slavnostni večer z razglasitvijo zmagovalca. V okviru spremljevalnega programa se je na tem zaključnem večeru predstavila domača mladinska gledališka skupina društva "Zarja" s komedijo *Prekletstvo zelenih šumfov*. Nastopu je sledila razglasitev zmagovalcev srečanja. Po razpisu je bila predvidena samo Nagrada za najboljšo predstavo po oceni občinstva, ki jo je podelil predstavnik Javnega sklada republike Slovenije za kulturne dejavnosti Matjaž Šmalc. Iz njegovih rok jo je prejela organizacijski vodja naše Dramske družine Ilaria Bergnach in tako v Števerjan prinesla še eno lovoriko. Vsi člani naše gledališke skupine se te nagrade veselimo, saj nam pomeni dragoceno povratno informacijo za kakovostno opravljeno delo. Organizatorjem KUD "Zarja" Trnovlje – Celje in celjski publiki pa se iskreno zahvaljujemo za izkazano prijaznost pri našem prihodu v dvorano, za izjemno pogostitev po nastopu in splošno pozitivnost, ki smo jo občutili. Ob vsakem nastopu in gostovanju vsi v dramski družini namreč nabiramo zelo različne informacije, od tehničnih podatkov mimo organizacijskih rešitev, protokolarnih zahtev, pogodbenih pogojev za igranje, do kakovosti prostorov in medčloveških odnosov. Izbira za nastop na tem festivalu pa ni bila slučajna, saj je v dramski družini namreč živa želja po spoznavanju novih odrov, gledalcev in njihovih okusov. Kar pa zadeva nastopanje na festivalskih odrih gre izpostaviti dejstvo, da je na vseh letošnjih treh tekmovanjih, ki smo se jih udeležili (Mavhinje, Postojna, Trnovlje pri Celju) bila naša skupina na odru vedno najštevilčnejša, da so v *Aulularii* kar štirje debitanti (A. Faganel, A. Frandolič, C. Nanut in S. Vogrič) in, da je tudi glede gole tehnike naša predstava mogoče bila med najzahtevnejšimi. Še zdaleč režiser Franko Žerjal in scenografka ter do pred nedavnim naš umetniški vodja Jamin Kovic nista izbrala najenostavnejše poti za izvedbo Plautovega teksta, vse prej, mogoče sta si načrtala najzahtevnejšo pot, a njuno delo se je tudi tokrat še kako obrestovalo in se tudi na tem mestu obema prav lepo zahvaljujemo. Sicer pa samo postavljanje scenografije naše *Aulularie* zahteva štiri ure dela več ljudi, za tonske, plesne in govorne vaje pa je potrebna še vsaj ena ura. Naštevane vse teh podatkov pa ni samo po sebi namen, pač pa želi biti vpogled v projekt, v katerega je redno vključenih več kot dvajset oseb, od teh je glavnina igralcev, ki so nastopili tudi v *Umoru v Vili Roung* in so si želeli še nadaljevat na tej poustvarjalni poti, obenem pa ni zanemarljivo dejstvo, da je prav prejšnji uspeh na naš oder privabil tudi nove, mlajše igralce. Seveda ne gre spregledati dela zaodrskih članov, ki so vselej kos novim izzivom in nelahkim zahtevam.

Ni slučaj, da je naša tehnična ekipa dala svoj doprinos tudi na nadvse posrečeni prireditvi ob 40-letnici društvenega otroškega pevskega zbora 15. novembra ter že teden kasneje 21. in 22. novembra s projekcijami in svetlobinimi slikami (idejna zasnova in grafična supervizija J. Kovic) oblikovala podobo letošnje 57. revije goriških pevskih zborov Cecilijanka. Skratka delo, raziskovanje, zanimanje in ponižno učenje tako iz izkušenj kot tudi z obiskovanjem raznih tečajev daje svoje sadove in to velja za vse člane te skupine. Naj ob koncu tega zapisa in v razmislek zapišem še povzetek besed članice organizatorjev Linhartovega srečanja v Postojni na okrogli mizi dan po našem nastopu (in ob prisotnosti članov drugih nastopajočih skupin), ki je pohvalila naše igralce, ker so jo že v *Umoru v vili Roung* in spet v *Aulularii* presenetili z neverjetno odrsko disciplino tako v dodelanih koreografijah, gibih in kretnjah kot tudi v poklonih, ki so še pri profesionalnih zasedbah prava redkost.

Skratka kakršenkoli uspeh ni sad naključja in prav lepo je, ko tudi skozi oči gledalcev vidimo kakovost našega dela. Pa še obvestilo: Dramska družina bo po decembrskem premoru nastopila 17. januarja na velikem odru SNG Nova Gorica, že 24. januarja pa v Slovenj Gradcu.

Ilaria Bergnach

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO...

SVETI MIKLAVŽ

PRVE DNI DECEMBRA SVETI MIKLAVŽ OBIŠČE
PRIDNE OTROKE.

NA GLAVI NOSI ŠKOFOVSKO K A P O.

IMA DOLGO, BELO B R A D O.

OBLEČEN JE V LEPO O B L E K O.

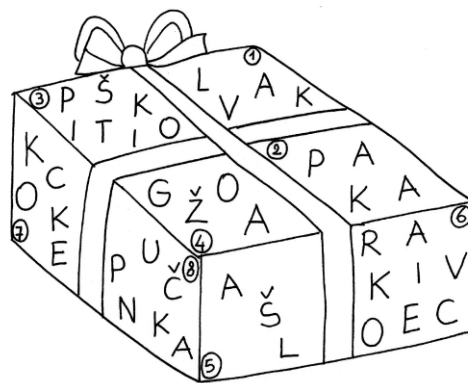
V ROKI DRŽI ZLATO P A L I C O.

OTROKOM NOSI D A R I L A.

KAJ JE V MIKLAVŽEVEM DARILU?

1 V L A K

2 K A P A

3 P I Š K O T I

4 Ž O G A

5 Š A L

6 R O K A V I C E

7 K O Č K E

8 P U N Č K A

Mila, Tereza, Gabriele, Izak, Nicolas, Sebastian, Sebastjan, Patrik
Učenci 1.razreda OŠ Alojza Gradnika

OBISK KMETIJE

Včeraj je bil lep, jesenski, sončni dan. Zjutraj nas je šolabus peljal na Jazbine, na kmetijo Komjanc. Sprejela sta nas Mosetov očka in mama. Najprej smo v oljčnem nasadu obirali oljke. Na vejah je bilo veliko zelenih in črnih oljk. Nabrali smo jih tri vrče. Potem nas je gospod Aleš pospremil v klet. Videli smo veliko stiskalnico, ki melje in stiska oljke. Novo oljčno olje smo pokusili na kruhu. Bilo je zelo okusno.

Na kmetiji smo videli še ovce, gosi, kokoši in piščančke. Majhnega piščančka smo držali tudi v roki in ga božali.

Ob koncu nam je Mosetova mama ponudila odlično malico.

Veronika, Erik, Iacopo, Martin, Miha
Učenci 2. razreda OŠ Alojza Gradnika

O KRALJU MATJAŽU

Kralj Matjaž je bil slovenski kralj, ki je prebival v starem Krnskem gradu. Kralj je bil pošten in pravičen ter bogat, zato so mu vsi kralji zavidali. Prišlo je do vojne. Kralj Matjaž je bitko izgubil, vendar spomin nanj ostaja živ.

Eva

NA OBISKU PRI KRALJU MATJAŽU

Nekega dne sem se izgubila v gozdu. Naenkrat sem videla stopnice. Šla sem po stopnicah dol in srečala sem kralja Matjaža. Pozdravila sva se in on me je povabil naj prisedem k mizi. Ponudil mi skodelico tople čokolade. Nato sva plesala in se zabavala. Kasneje mi je pomagal iz gozda in vrnila sem se domov.

Anja

Ko sem prvič prišel na obisk h kralju Matjažu, je bilo vse veselo. Vsi v gradu so se pripravljali na praznik. Mizo so obogatili s pijačo in jedačo. Ta praznik se je zaključil z lepo glasbo.

Nikolaj

Bila je jesen in sem šel iskat gobe v gozd. Našel sem veliko votlino in v njej videl kralja Matjaža in polno vrečo piškotov. Vzel sem jo in odločil sem se, da bom piškote razdelil prijateljem. Kralju Matjažu sem napisal pismo z besedo: Hvala.

Franc

Nekega dne sem šel v Rečice, da bi poiskal kralja Matjaža. Ko sem ga dobil v skali, je še vedno spal pri mizi. V tistem trenutku pa ko sem štel, ali je bila brada devetkrat zavita okrog mize, se je kralj zbudil. Pomencal si je oči, in ko me je zagledal, me je vprašal: » Kdo si ti?« Jaz sem mu odgovoril:« Sem Nicholas. Prišel sem pogledat, če obstajaš zares.« Bil je vesel in mi je rekel:« Lepo! Tako mi boš lahko pomagal, ker imam veliko dela.«

Ostal sem pri njem in postal sem bogat.

Nicholas

Nekoč sem se izgubil in se znašel pri kralju Matjažu. Brada mu je bila zelo dolga. Nisem imel s sabo metra, da bi jo lahko zmeril. Začel sem iskati zaklad polnega zlata in denarja. Naenkrat se je kralj Matjaž zbudil in zakričal:« Loris, kaj delaš, pozno je!« In zbudil sem se. Tata me je klical, da ne bi zamudil šolabusa.

Loris

MOJE NAJLEPŠE BESEDE

Nežne besede: piščanček, volna, plišasti medvedek, zajček.

Sladke besede: lizike, bomboni, sladoled, marmelada, med.

Okrogle besede: sonce, krožnik, žoga, pika.

Clarissa

Dišeče besede: sveča, rože, milo, trava, meta.

Ljubeznive besede: ljuba, draga, nežna, srčna.

Kisle besede: limona, kis, vreme, vino, mleko.

Alice

Prijazne besede: hvala, prosim, oprost, izvoli, lep pozdrav.

Grenke besede: jok, solze, bolečina, obrekovanje, laži.

Dišeče besede: vijolice, šmarnice, pecivo, parfum.

Alyssa

Sladke besede: sladkor, čokolada, torta, sladoled.

Ljubeznive besede: princeska, moja ljubezen, ti si moje srce.

Najljubše besede: jupi, tobogan, srce, kosilo.

Vanessa

Učenci 3. razreda OŠ Alojza Gradnika

PISMO SV. MIKLAVŽU

Števerjan, december 2015

Dragi sv. Miklavž!

Zelo sem Te pogrešala.

V šoli sem bila zelo pridna, ker sem pisala naloge in pri kontrolkah pa sem do sedaj dobila le devetke in desetke.

Letos Ti bomo v domu v Števerjanu pripravili igrice, v kateri nastopam tudi jaz.

Komaj čakam, da prideš, in da mi prineseš darila.

Bodi še vedno tak, kot si bil do sedaj!

Pridi čim hitreje.

Tvoja Barbara

~ ~ ~ ~ ~

Števerjan, december 2015

Dragi sv. Miklavž!

Že celo leto čakam, da prideš in razveseliš vse otroke sveta.

V šoli sem priden, imam dobre ocene. Pri Olympiji pridno telovadim, redno vadim tudi harmoniko in doma pomagam.

Letos Te bomo presenetili z igrice.

Nestrpno čakam, da prideš v Števerjan.

Lep pozdrav
Gregor

~ ~ ~ ~ ~

Števerjan, december 2015

Dragi sv. Miklavž!

Komaj čakam, da Te ponovno vidim.
V šoli sem bila pridna. V kontrolkah sem dobivala desetke in devetke.
Čakam Te na Bukovju v Števerjanu. Vem, da si prijazen in ljubezniv.
Želim Ti veliko zdravlja in veselja.
Pa ne pozabi na čokolado, na knjigo pesmic in na »pandoro«.

Hvala in pridi čimprej.
Julija

~ ~ ~ ~ ~

Števerjan, december 2015

Dragi sv. Miklavž!

Komaj čakam, da se vidiva to soboto.
Jaz se nisem obnašal zelo dobro, a niti slabo. Včasih sem nagajal sestri in nisem poslušal mame.
Obljubim, da se bom poboljšal.
Rad bi, da prineseš zdravje, veselje, dobroto vsem mojim domačim, sosedom in prijateljem.

Nasvidenje kmalu.
Erik

~ ~ ~ ~ ~

Števerjan, december 2015

Dragi sv. Miklavž!

Letos sem Te zelo pogrešala.
Med letom sem se zelo potrudila. Vadila sem Oče naš, pomagala sem pri hišnih opravilih in prijateljici pri domačih nalogah.
Upam, da boš kmalu prišel.
Prosim, prinesi mi čokolado in kakšno liziko.

Tvoja Edith

~ ~ ~ ~ ~

Števerjan, december 2015

Dragi sv. Miklavž!

Minilo je že eno leto odkar sva se nazadnje videla.

V šoli se počutim zelo dobro, pišem naloge in se učim.

Prosim, prinesi veliko sreče in zdravja pa tudi malo čokolado in sladkarije.

Čakam, da Te spet vidim.

Lepo se imej!

Nastja

~ ~ ~ ~ ~

Števerjan, december 2015

Dragi sv. Miklavž!

Celo leto Te že čakam.

Letos smo Ti pripravili predstavo. Tudi jaz nastopam v njej in sem se zelo potrudil. Naslednje leto pa se bom še bolj. Obljubim!

Prosim, če mi prineseš eno čokolado. Hvala.

Tvoj Sebastian

Učenci 4. razreda OŠ Alojza Gradnika

NOVICE Z ZELENEGA TEDNA

Ob 7.30 smo se zbrali pred Rdečo hišo. Pozdravili smo starše in odšli v Kočevje. Peljali smo se mimo Nanosa in ob vznožju videli vetrno turbino.

Ko smo zapeljali z avtoceste, smo videli Cerknisko presihajoče jezero in veliko kraških pojavov. Končno smo prišli v dom Jurček, pospravili smo stvari v svoje sobe in šli na kosilo. Popoldne smo si ogledali mesto Kočevje. Sprehodili smo se mimo športne dvorane, osnovne šole, liceja, vile Sayovizh, cerkve sv. Jerneja in na starem mostu prečkali reko Rinžo. Obhodili smo Rudniško jezero. Spoznali smo strupeno tiso ali po domače konjsko smrt.

Učiteljica Marina nam je pokazala, kje nad Kočevjem stojijo razvaline gradu Fridrihstain, ki ga je zgradil celjski grof Friderik za svojo veliko ljubezen Veroniko Deseniško in nam o tem povedala legendo.

Po večerji smo imeli družaben večer, predstavili smo se po šolah.

Kako lep dan!

Alan

Zbudili so nas ob 7-ih in nas poklicali k telovadbi. Sledil je zelo okusen zajtrk. Pili smo mleko in jedli kruh z raznimi namazi. Po urejanju sob, smo odšli v Medvedjo jamo. Vanjo smo šli po skupinah sami, brez učiteljev. To je bila velika preizkušnja.

Popoldne je bilo na vrsti lokostrelstvo, zvečer pa nočni pohod in opazovanje zvezd.

Lara

Zjutraj smo se odpeljali v pragozd, v Rajhenavski rog. V pragozdu je bilo zelo lepo. Poslušali smo petje ptic in opazovali neokrnjeno naravo. Videli smo gobe in velika, debela drevesa. Ogledali smo si prav posebno drevo – jelko. Tako debelo deblo ima, da smo jo objeli kar 28 otrok. Je tudi zelo visoka, zato ji pravijo kraljica jelk.

Veronika

V veliki učni sobi nam je učitelj Robert pokazal kako se orientiramo.

Orientiramo se s pomočjo sonca, dreves, uro, mravljiščem itd. Mravljišče je zmeraj obrnjeno proti jugu, mah pa raste na osojnem delu debla. Daljše veje dreves so zmeraj tiste, ki rastejo proti jugu.

To smo opazovali in videli tudi v naravi.

Mosè

Sprehodili smo se po učni poti ob reki Rinži in šli v gozd. V gozdu smo iskali stopinje živali. Dobili smo stopinje srnjaka, divjega prašiča in psov. Iskali smo razne liste, spoznali smo drevo iglolistavec, ki ni ne iglavec ne listavec.

Popoldne smo imeli učenje vozlov. Naučili smo se jih izdelati raznih velikosti in oblik. S tem znanjem smo morali nazadnje sestaviti šotor oz. bivak.

Zvečer je bil disko. Bilo je fantastično!!! Plesali smo kot nori. Bil je eden najlepših večerov, ki sem jih preživel z mojimi prijatelji.

Lapo

V sobi Medved je bil nagačen mladič medveda. O medvedu smo izvedeli kakšen je, kje in kako živi in pa tudi, da ni najbolj nevarna žival. V Sloveniji so bili samo trije primeri, ko je medved požrl človeka. V resnici je medved boječ in napade samo, ko je ogrožen. V Sloveniji je najnevarnejša žival klop, na svetu pa komar.

Manuel

Zadnji dan, kako žalostno!

Po zajtrku smo pospravili sobo in pripravili potovalko. Razdelili smo se v tri skupine. Medtem ko je ena skupina na igrišču igrala nogomet ali košarko, sta se drugi dve šli peljat s kanuji po Rinži. Štartali smo pri našem domu in veslali do zapornic, kjer smo se obrnili in šli nazaj. Pot je bila prava tekma med rdečim kanujem in rumenim kanujem, kdo bo veslal hitreje. Peljali smo se tri kilometre.

Po odličnim in zadnjim kosilom smo vstopili na avtobus, ki nas je peljal domov.

Nika

∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞

DRAGI SVETI MIKLAVŽ...

Dragi sveti Miklavž,

letos se člani Mladinskega krožka F. B. Sedej obračamo nate. Celo leto smo bili zelo delavni in pridni, saj vedno pomagamo, kadar nas kdo potrebuje. Radi organiziramo zabave, predvsem za mlajše, saj vemo, da na mladih svet stoji. No, ravno o tem bi ti radi nekaj povedali. Kot smo že prej omenili, radi organiziramo pobude za nas in za mlajše. Letos smo organizirali športni dan, ki je bil zelo dobro obiskan. Pred tvojim prihodom pa smo želeli pripraviti primeren praznik. Režiserki Nikol Dorni in Liza Terčič sta izbrali nov tekst, ki je bil nekoliko bolj zahteven kot prejšnja leta, zato smo se vsi skupaj odločili, da dodelimo vloge le otrokom iz tretjega, četrtega in petega razreda osnovne šole. Mi smo pridno tiskali 24 vabil in jih razdelili otrokom. Na prvi vaji pa se je predstavilo le pet otrok. Kasneje se je eden premislil, zaradi tega ste na odru lahko opazili le štiri deklice, in sicer Barbaro in Vanesso Humar, Alice Maraž in Veroniko Istinič. Besedilo je bilo zaradi tega skrajšanega sestava zelo spremenjeno. Deklice pa so se zelo lepo izkazale.

Sedaj pa se člani mladinskega krožka sprašujemo: kam bo to peljalo? Otroci so vedno bolj zasedeni z različnimi treningi, angleščino, kitaro, klavirjem...kaj pa Miklavževanje? Kaj pa druženje v vasi? Kaj pa delo za našo skupnost? Vaje so potekale le enkrat tedensko in to štirikrat ali petkrat. Nikogar ne bomo prisilili, ker to ne bo nikamor peljalo.

Dragi sveti Miklavž, prosimo te, da bi otroci lahko še vedno sodelovali z nami, da bi z leti postali del društva, tako kot smo mi. Prosimo te to, ne ker bi jih hoteli prisliti in bi bilo to komu v korist, ampak ker mi se imamo zelo lepo in bi želeli, da bi se tudi drugi imeli tako.

Obljubimo ti, da se bomo tudi letos potrudili in spodbujali vse k sodelovanju, da bomo delavni in pridni. Če imaš kake namige kako še bolj spodbujati otroke, bomo te zelo veselo sprejeli.

V upanju, da nam naslednje leto prineseš to, te lepo pozdravljamo in ti pošiljamo koš poljubčkov.

Mladinski krožek

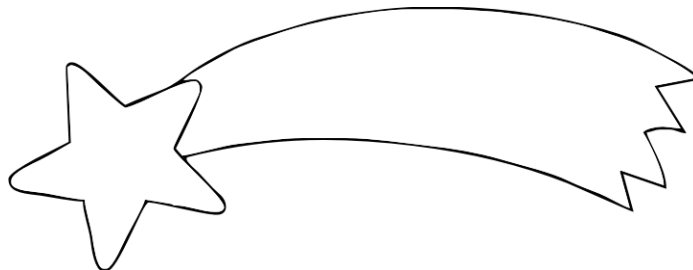
POSTAVLJANJE ŠTEVERJANSKE BOŽIČNE ZVEZDE

Verjetno ste že opazili, dragi bralci, da se je na domačem zvoniku prižgala božična zvezda. Priznam Vam, da se jo lahko vidi tudi iz goriškega gradu, kamor se števerjanska mladina odpravi, da si ogleda sad svojega dela. Povem Vam, da z zvezdo ni prav enostavno. Celih šest večerov smo se fantje zbrali v župnijskem domu Sedej, da smo električno napeljavo zvezde obnovili. Nabavili smo si nove kable in vse potrebno ter skupaj povezali kar 71 žarnic, toliko kolikor jih je bilo na stari napeljavi, ki jo je sestavila mladina verjetno v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Lansko leto je veter nekoliko poškodoval zvezdo, napeljavo pa je tako dobila svoj zadnji udarec, potrebna je bila prenova. Po končanem delu, ko je bilo vse pripravljeno, smo se mladi dobili na placu v ponedeljek, 7. decembra in zvezdo pritrdili na zvonik. Električno napeljavo smo pritrdili na železno ogrodje, mali ročni vitli pa so nam omogočili, da smo žareči simbol potegnili na najvišjo točko v Števerjanu. Varnost je vedno na prvem mestu, zato smo zvezdo zasidrili z močnimi debelimi

verigami in vrvmi, da bi se ob vetru ne selila na kako števerjansko streho ali kak drug zvonik v okolici. Nastavili smo digitalno uro, ki zvezdo avtomatično prižge in zapre, vse žarnice pa imajo pravo plastično izolacijo, za katero so poskrbele plastenke Radenske. Mladina je storila vse, da bi tudi v primeru slabega vremena zvezda vseeno žarela, saj so današnje nizko energetske žarnice zelo občutljive na vlago in dež. Srčno upam, da je ta zvezda ne le božični simbol, ampak tudi element, ob katerem se mladina rada druži in s skupnimi močmi zgradi nekaj, kar je celotnemu Števerjanu v veselje in ponos.

Izidor

SKOK V PRETEKLOST V ISKANJU SVOJIH KORENIN, OD DRUŠTVENE USTANOVITVE DO DANAŠNJIH DNI

Kulturno društvo Briški grič praznuje 70. jubilej. Pomembno obletnico bodo pri števerjanskem društvu proslavili v soboto, 12. decembra 2015. Na odru se bodo zvrstili recitatorji, ki bodo uprizorili prve društvene sestanke izpred sedemdesetih let, medtem ko bodo fotografski posnetki omogočili sprehod po poteh od društvene ustanovitve vse do današnjih dni. Društveno zgodbo bo prebiral Aldo Rupel. *“Zamislili smo si, da bi 70. obletnico našega društva prikazali v obliki zgodbe: prvo Kroniko društvenega življenja je zapisal Aldo Rupel in ravno iz naše Kronike smo črpali idejo za kratke gledališke prizore, ki se bodo dogajali na odru”*, pravi Daniela Štekar, ki je sestavila zamisel večera. Društveni zborček Mali briški slavčki in vokalna skupina Sraka bosta popestrili dogajanje. Prireditev bo na društvenem sedežu na Bukovju s pričetkom ob 20. uri.

Na sedežu društva Briški grič na Bukovju poteka vadba Zumba fitness. To je razburljiva, učinkovita, enostavna za sledenje, z latino ritmi, porabo kalorij, plesna-fitness vadba za vse, ki pomaga k dobri volji in boljšemu počutju. ZUMBA FITNESS vadbo spremljajo eksotični ritmi. Preden se boste zavedali, boste vse bolj fit in vaša energija bo naraščala. Voditeljica je mlada in energična Greta Lefons. Zumba se odvija vsak ponedeljek ob 19.30 na Bukovju.

ROMANJE NA SVETO GORO LETA 1939-40. SPOMINI NA OTROŠKA LETA

Bila sem enajstletna deklica, prvič sem se odpravila z mojo drago mamo in sestro Marico na Sveto Goro. Pohod je bil izbranih ljudi iz raznih farnih cerkev, šli smo peš od Solkana. Tu nas je dočakala skupina vernikov, naš pokojni župnik Ciril Sedej in drugi mašniki iz okolja. Začeli smo se vzpenjati v hrib, ker je bilo zelo vroče smo bili žejni in pogrešali smo vodo. Zvonovi so nas spremljali cel čas pohoda, kot tudi petje in molitve vernikov in veliko navdušenje vseh romarjev. Na pol pohoda, kjer stoji skala, je postavljen Sveti Križ, obdan z rožami, na čast Materi Božji. 15. avgusta, na dan posvečen Materi Božji, smo prišli do vrha k cerkvi, pihal je mrzel veter; potni in utrujeni od pohoda smo se zatekli v njo, hvaležni Materi Božji. Ko se je zvečerilo, sta me zaobjemala spanec in trudnost, prenočišča ni bilo nikjer, v cerkvi so bile vse klopi zasedene. Okoli oltarja smo se na kolena migali, molili in peli vso noč. Legli smo na cementni mrzli cerkveni pod do jutranje zore. Prebudil nas je zvonček za jutranjo sveto mašo. Drugi dan smo se vrnili proti domu. V Solkanu me je mama povabila v restavracijo, kjer sva jedle okusno juho, sestra Marica pa je šla s svojimi prijateljicami do Ščednega pevajoč proti domu.

DRUGIČ SEM SE ODPRAVILA NA SVETO GORO LETA 1940-41

Vodila nas je spoštovana Ada, naša pokojna sovaščanka. Takrat je poučevala pevski otroški zbor. Na isto nedeljsko jutro sem se prvič sama odpravila od doma od mojih ljubljenih sester in mame s posebnim občutkom na ta dolgi pohod. Težko je opisati naše veselje, od Grojne do Solkanske žičnice. Mi deklice smo bile navdušene, spoštovale smo se med sabo, rade smo se imele, vedno naprej smo hodile in vedno smo prepevale Marijine in narodne pesmi. Kadar smo dospele na livade, solkanske njive, so me presenetili pridelki, zelene rastline in cvetje vse naokoli. Opazila sem razliko od števerjanskih vinogradov, takrat so bili nekako zapuščeni. Da, res! Bile so vojne več let, ena za drugo, neverjetno je bilo. Dalj časa po vojni so se pojavili traktori in stroji, ki so obnovili naše hribčke in vinograde v zahvalo našim pridnim sovaščanom, Števerjancem. Prisedle smo na žičnico, tu nas je dočakal naš pokojni župnik Ciril Sedej in on sam nam je poklonil vožnjo z žičnico. Bilo nas je strah se voziti z njo. Naš župnik nas je blagoslovil k Materi Božji, da nas čuva. Ob večernem zahodu smo se vračale peš vesele domov.

V tej jutranji tišini moje oko vzre se,
v zeleneče livade njiv,
travniki prepojeni vseh rastlin,
v jutranji zari blesteli so,
ker travniki ob rosi in megli,
obloženo vse je bilo.
Sonce izza gore dvigalo se je
in posijalo sončne žarke te,
utopilo je v kratkem času vse
ter objasnilo je vse!
Še dalje mi hodimo,
prisluhnilo se je mili odmev Svetogorskih zvonov.
Mi deklice lepo versko vzgojene,
še z večjim navdušenjem korakamo,
pohitimo, da Sveto mašo ne zamudimo.

Ob priliki želim voščiti vsem sovaščanom vesel Božič in srečo v novem letu 2016.

Alma Humar Kodermac
Trst, 1. novembra 2015

LETINA 2015

Letina 2015 bo, po mojem mnenju, ostala veliko let v spominu kot ena izmed najlepših v zgodovini zadnjega tisočletja. Morda veliko ljudi meni, da smo kmetje nezadovoljivi, bodisi ko nam narava da premalo, bodisi ko nam da preveč. Zakaj se pa tej letini sploh čudimo? Morda, ker je lanski pridelek bil nekoliko slabši ali pa, ker nismo več navajeni na zmerne in normalne letine, saj nas zadnje čase vreme prav vse preseneča. Važno pa je to, da je bil letošnji pridelek bogat in visoko kakovosten. Ne glejmo samo na grozdje: vsi najvažnejši kmečki sektorji so se letos dotaknili rekordov, ki so se pred slabim letom zdeli popolnoma nedosegljivi.

S preprostimi besedami lahko razložimo tudi tistim, ki se s primarnim sektorjem ne ukvarjajo, kakšen je pravi recept za tak uspeh. Kot prvo lahko štejemo perfektno sosledico v vremenu: poletje je bilo toplo in suho (včasih tudi preveč), padavine pa močne v dolгих časovnih presledkih. Po nekaj letih smo spet lahko okusili prave letne čase: zima mrzla, pomlad topla, poletje suho in dolga jesen pred novo mrzlo zimo.

Spodaj lahko primerjate statistične podatke lanske letine (2014) z letošnjo (2015).

<u>2014</u>	JAN	FEB	MAR	APR	MAJ	JUN	JUL	AVG	SEP	OKT	NOV	DEC	<u>Skupno</u>
<u>Dež mm</u>	364	297	54	45	114	180	188	138	113	110	383	112	2097
<u>Temp. °C</u>	7,9	8,3	11,7	14,3	16,6	21,6	21,8	21,6	18,1	15,7	12,1	6,6	14,7
<u>Dni dežja</u>	14	17	4	8	11	13	14	10	11	7	16	99	134

<u>2015</u>	JAN	FEB	MAR	APR	MAJ	JUN	JUL	AVG	SEP	OKT	NOV	DEC	<u>Skupno</u>
<u>Dež mm</u>	49	8	86	24	96	140	93	135					
<u>Temp. °C</u>	5,7	6,2	10	12,7	18,2	22,2	26	24,6					
<u>Dni dežja</u>	6	4	6	5	10	11	8	8					

Poglejmo še na grozdje in vino. V primerjavi z lansko letino je letošnja povsem različna, kot da bi se letos nahajali na drugem koncu sveta. Že v začetku trgatve so vsi vinogradniki opazili, kako je najzgodnejša sorta, Sivi Pinot, začela hitro polnit zaboje, vozove in nazadnje tudi sode v kletih. Dobre količine pa ni enačiti z nižjo kakovostjo, saj letošnja vina, tako internacionalna kot avtohtona, izražajo bogate in elegantne arome ter mineralnost in polnost v ustih.

Rad bi še nekaj dodal glede neprijetne dogodivščine, ki je prišla na dan prav v sredi trgatve glede sofisticiranja vina Sauvignon v nekaterih kletih Furlanije Julijske krajine. Kot so tudi sami časopisi opisali, smo mi Števerjanci daleč od vseh the goljufij. Nihče ne bo uspel proizvajati, z nobenim magičnim aromatičnim "dopingom", tako dobra in iskrena vina kot so naša, sad trdne zemlje in ogromnega truda.

Fabijan Muzic

LEPO JE BITI MUZIKANT

Tako je prepeval širom po svetu Ansambel Bratov Avsenik in s tem nosil Slovensko besedo in veselje vsem ljubiteljem narodno-zabavne glasbe. Spomnim se, da kot otrok, ko smo se vozili z avtom s starši, je bila v radijskem sprejemniku vedno kaseta narodno-zabavne glasbe ansambla Avsenik, Lojzeta Slaka, Lojzeta Hledeta, Beneških Fantov, Mihe Dovžana, Alpskega Kvinteta in še in še. Pa nedeljska glasba po željah in.... Naj priznam, včasih mi je bila kar dolgočasna ta glasba, ampak toliko se je vrtela na vseh koncih in krajih, da hočeš nočeš jo podzvestno tako vzljubiš, da postane del tebe in skorajda ne moreš brez nje. Naj navedem samo primer Števerjanskega festivala. Ob samih pripravah na festival smo vsi polni energije in na samem festivalu se »sprostimo« ob poslušanju novih skladb, ki so namenoma napisane za naš Festival.

No, kot sem že napisal, sem narodno-zabavno glasbo vedno poslušal in glej ga zlomka mama me vpiše v glasbeno šolo ...klavir. Bila je čista polomija. Predvsem teorija. Ta nikakor ni šla v uho. Bila je dolgočasna, čeprav danes obžalujem, da se nisem malo več potrudil. Ampak mojega glasbenega učenja še ni bilo konec. Glasbena šola je odprla podružnico v Števerjanu in vpisal sem se na lekcije kitare.

Ja, končno sem prišel na moje.

Začetki so tudi tukaj bili kar težavni in zahvaliti se moram učiteljici za vztrajnost, saj mi je le tako nekaj ostalo v glavi. Z dobro osnovo sem sam začel, ob poslušanju plošč, brenkat na kitaro ritem narodno-zabavne glasbe. Uff, vse manj kot enostavno. Pa prijem As, Gis, G, Cis, C, Es, da o Es7 sploh ne govorimo, s tem se še danes mučim. No, v glavnem, da bi vse ne bilo enostavno sem se spravil tudi na bas kitaro, ki jo s pomočjo Jana Leopolda dokaj dostojno obvladam.

Ker si vsak muzikant želi lasten ansambel, je iz te želje nastal ansambel Briški odmev, ki je deloval približno štiri leta. Po nekaj letih premora sem se vključil v čudovito domačo skupino ansambel Filet na žaru. S tem ansamblom še občasno korajžno nastopamo tako rekoč doma in po svetu.

Sedaj pa preidimo na ansambel Briški kvintet. Nekje v začetku leta me pokliče Leon, vodja ansambla in me vpraša, če bi imel čas in voljo se vključit v ansambel. Sprva nisem bil prav prepričan, ker delovne obveznosti terjajo kar nekaj časa, ampak želja igranja v kvintetu je prevladala in tako sem uskladil delo in kvintet. Klapa, to je vse manj kot enostavno!!!!!! Kvintet, pevski trio!!!! Vse to spraviti skupaj?!?!? Vsaka čast vsem, ki to zmorejo. No, vsaka čast tudi Briškemu kvintetu, kateremu to uspeva. In ker vaja dela mojstra smo se letos odločili, da popestrimo četrtkove večere v Ošteriji Koršič. Briški kvintet je sicer Števerjancem že poznan, ker je na 44. Festivalu zmagal nagrado občinstva. Želja pa je, da bi se še bolj približal tako domačinom kot gostom ošterije. Tako so zazvene polke in valčki, no včasih malo boljše in včasih malo »bolj« boljše, ampak vedno zaigrane z dušo in veseljem. Nastopati pred domačo publiko je vedno v izziv predvsem, ker je to žirija, ki ti predloži dobre in slabe dele nastopa oziroma izvajanja. Kot vedno je vsaka kritika, konstruktivno podkovana, zelo dobrodošla. Poleg nastopov v Ošteriji smo nastopali še na vaškem prazniku na Trnovem, na 73. Semnju v Beljaku, na sejmu Jormak v Pliberku, na Bevkovem trgu v Novi Gorici, na Okusih brez meja v Gorici in še bi lahko naštevati.

Res je lepo biti muzikant in zato bi se rad zahvalil legendam narodno zabavne glasbe, g. Slavku Avseniku in g. Lojzetu Slaku ter vsem tistim, ki gojijo tovrstno glasbo, ker s tem pripomorejo k gojenju naše kulture.

Mihael

PETKOV NI NIKOLI DOVOLJ

prihodnje leto bo prestopno in bo, žal, 29. februar na ponedeljek

Morda smo se že kot otroci čudili, da je februar imel včasih en dan več, in sicer 29. dan. Takrat nam je v šoli učiteljica s slovensim tonom, kot bi nekaj novega sama odkrila ali kot bi za to resnico vedela le ona, razodela, da smo v prestopnem letu (letos bo že 423. v našem koledarju), ki šteje 366 dni. Večkrat pa nas je tudi kar tako nepričakovano vprašala, koliko dni šteje sončno leto: 365! Sicer nič kaj simpatično število, ki tudi ni podobno nobeni drugi količini, ki bi nam bila vsaj bolj domača ali za kaj uporabna. Nikdar se ne zgodi, da na primer pokurimo samo 365 kg drv ali da nimamo samo 36,5 t grozdja, pa tudi za gubanco ne damo samo 365 g moke. Skratka, o simpatičnosti teh številic v takem sosledju še zdaleč nobenega znaka. Drugače pa je bolj zanimiv in igriv 29. dan v mesecu (če že v februarju), poreden kot šmrkavci, ki so se nam rogali in se igrali skrivalnice (morda pa smo bili tudi mi sami taki). Sicer pa ima tudi ta dan svoj zakaj in sicer, kot je nekaterim znano, je vsaka 4 leta potreben oz. nujen, saj vsako leto ostaja 6 ur svetlobe, kar pomeni, da se na vsaka 4 leta nabere 24 ur-1 dan več: torej iz 365 dni preidemo na 366 in so ga že v davnih časih dodali že skromnenu februarju-svečanemu.

Če se sprašujete, zakaj pa naj bi bil 29. februar nagajiv in poreden kot kak šmrkavec, je odgovor na dlani in sicer zato, ker po eni strani pomlajuje ljudi, po drugi pa razbremenjuje zakonce od svečanih dolžnosti. Kaj se s tem pravi? Matematika ne laže in je zato pravilno, če napišemo, da kdor je rojen 29. februarja, doseže svojih 18 let šele v 72. letu življenja. Za nameček naj dodamo, da se v Števerjanu najbrž od leta 1920 dalje nihče ni rodil na 29. februarja, če pa je ta podatek napačen in je v števerjanski občini vendarle nekdo, ki takrat praznuje, ga vabimo, naj takoj opozori naše uredništvo, da bomo lahko že za naslednjo številko Vestnika pripravili poglobljen intervju o tej zadevi. Kdor pa se, recimo, poroči na ta dan, bi lahko peljal ženo na večerjo le vsako četrto leto in tako si nekaj muk prišparal. Navadno pa mu ta milost ni usojena. Mimo teh redkih življenjskih okoliščin pa bo naslednji 29. februarski dan mučen in vsekakor odveč. To pomeni, da bo potrebno en dan več v službo, da bo potrebno zaradi tega en dan več plačat davke, en dan več čakati vrsto na pošti, mogoče bo en dan več slabo vreme, ali pa vse to gorje skupaj. Je pa tudi res, da si mora človek priboriti pravice sam, kot so nam tudi svoj čas slovenski puntarji pokazali, in sicer bi bil že skrajni čas, da bi se števerjanski občani na primer na placu v Števerjanu zbrali in začeli pobirati podpise za peticijo, po kateri bi moral biti 29. februar po zakonu praznik. Omenjena peticija bi bila naslovljena seveda na Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourgu. Ta bi bila poteza in v tej odlični in človekoljubni pobudi bi bili mi prvi! Vsem na stari celini bi bil tako zjamčen še najbolj dostojanstveni dan za človeka: dan počitka. Upoštevajoč, da bi do tega prišlo že naslednje leto, ko je 29. februar ponedeljek, bi to še kako pašalo, da bi vsaj jutraj malo dlje potegnili pod odejami. Vselej pa je tako, da je vse prevečkrat možnost uživanja od zvezd zacoprana, toliko, da bo letošnji poslednji februarski dan vsekakor krepko v postu. Kaj zdaj? Nič večerje, nič dopusta, nič praznikovanja? Ta vprašanja pa mejijo resnično že na transcendenco. Kakorkoli: to o čemer smo si tudi v uredništvu števerjanskega Vestnika ob pisanju tega članka bili edini, je dejstvo, da bi bilo jako bolj primerno in zveličavno, ako bi že naslednji 29. februar padel na petek, ker bi bilo tistim, ki jim jih še vedno manjka en par v korist, nam pa v uteho. Žal pa bo 29. februar na petek šele leta 2036.

Potrpljenje je božja mast in gorje tistim, ki se z njo mažemo. Vesel 29. februar vsem.

NOV KOZANJ

*Župnija Sv. Florijana in Marije Pomočnice
Parrocchia S. Floriano e Maria Ausiliatrice*

Trg Svobode, 1 / P.zza Libertà, 1
34070 ŠTEVERJAN / S. FLORIANO DEL COLLIO
GORICA / GORIZIA - Tel. 0481 884174
Cod. Fisc. 91003670311

Dragi Števerjanci, Števerjanke in drugi dobri ljudje!

Dela pri Sedejevem domu gredo, hvala Bogu, h koncu. Z namenskim deželnim prispevkom smo opravili še več od načrtovanih del (protipožarni strop nad odrom, obloge zidov dvorane, režija, most iz kuhinje, priprava male dvorane na prvem nadstropju...).

Ob podrobnejšem pregledu na prave za ogrevanje smo ugotovili, da jo je bilo nemogoče popraviti in uskladiti s predpisi. Isto je veljalo za rezervoar za nafto. Zato smo ju morali zamenjati. Vrednost del je 14.372,00 €.

Drugo presenečenje nam je pripravila stara neustrezna električna napeljava v cerkvi. Njeno nepravilno delovanje je popolnoma poškodovalo sistem avtomatičnega zvonjenja. Odlašanje pri postavitvi nove napeljave in avtomatičnega zvonjenja bi bilo nesmiselno. Cena teh del je 22.558,00€.

Treba je poudariti, da smo s tema dvema presenečenjema zaključili prenovo in uskladili predpisom vseh župnijskih struktur (cerkev na Jazbinah z okolico, župnišče, cerkev, zvonik in Sedejev dom v Števerjanu).

To veliko delo je bilo mogoče opraviti samo z vašimi velikodušnimi prispevki in prostovoljnimi delom mnogih. V imenu ŽGS, iskrena hvala!

Sedaj smo vsi toplo vabljeni, da vsak po svojih močeh zmanjša naš dolg z DAROM ali POSOJLOM. Vsak evro bo pripomogel. Hvala!

Števerjan, 6. september 2015

V imenu ŽGS
župnik Marjan Markežič

Odbor društva F. B. Sedej in vse včlanjene skupine, glavni urednik in uredništvo Števerjanskega Vestnika, voščijo vsem Števerjankam in Števerjancem, zvestim bralcem Števerjanskega Vestnika, blagoslovljene in miru polne božične praznike ter obilo radostnih dni v novem letu 2016.

Ga. županja Franca Padovan in vsi občinski sodelavci voščijo vsem občanom in občankam mirne in vesele božične praznike ter veliko zadovoljstva v novem letu 2016.

SVETI TRIJE KRALJI PRIHAJAJO!

Tudi letos bodo Sveti trije kralji obiskali in blagoslovili števerjanske domove.

Zaradi urnika Svete maše, bodo Gašper, Miha in Boltežar romali od hiše do hiše že v jutranjih urah, **od 9. ure dalje**. Udeležili se bodo obreda ob 11.15. Letos bodo Sveti trije kralji obiskali najprej domove v Števerjanu, nakar se bodo opravili k Števerjancem, ki prebivajo v sosednjih občinah.

SMRTI

Malinowsky Maria vd. Kestel

Rodila se je 18. marca 1922 v Alternde Oberecker.

Umrla je v Dortmundu 24. aprila 2105.

Pogreb je potekal 25. junija 2015 na Jazbinah.

Klanjšček Maria

Rodila se je 7. marca 1923.

Umrla je 16. septembra 2015.

Troncar Lidia

Rodila se je 19. avgusta 2015.
Umrla je 19. septembra 2015.

Klanjšček Margherita vd. Morrone

Rodila se je 9. junija 1925 v Števerjanu.

Umrla je 22. septembra 2015.

Pogreb je potekal 24. septembra 2015 v Števerjanu.

Planini Daniela

Rojena 7. novembra 1935 na Kojskem.

Umrla je v Gorici 2. septembra 2015.

Pogreb je potekal 5. septembra 2015 v Števerjanu.

Podveršič Rosalia Maria (Mara) vd. Ternovec

Rodila se je 3. aprila leta 1925 v Dolenjem Cerovem (občina Števerjan).

Umrla je 26. oktobra 2015. Pogreb je potekal 29. oktobra 2015 v Števerjanu.

ROJSTVA

V torek, 3. novembra, je na svet prišla Ajda in osrečila mamo Suzano, očeta Patrika Komjanca in malo Iris. Družini čestitamo in želimo, da bi bila srečna in polna ljubezni.

V torek, 10. novembra je na svet prijokal mali Danijel Pintar. Osrečil je mamico Jano in očka Mateja, ki se malega sinčka zelo veselita. Staršema čestitamo, malemu Danijelu pa želimo, da bi postal velik in priden fant.

V torek, 1. decembra se je rodil mali Anej in osrečil mamico Laro Blažič, očeta Tineta, ter malo Ino. Veseli družinici želimo veliko lepih skupnih trenutkov.

V torek, 1. decembra je privekal na svet mali Peter. Njegovega prihoda se veselita mama Ana in tata Luka Klanjšček. Družinici želimo veliko srečnih skupnih trenutkov, malemu Petru pa želimo, da bi postal velik, zdrav in postaven fant.

DAROVI

Za cerkev in župnijski dom Sedej, darujejo:

- družina Komjanc Aleš, 50,00 €
- sorodniki in prijatelji prisotni na prazniku ob 40. rojstem dnevu, 1.415,00€
- ob rojstnem dnevu prijatelja Marjana Terpina, triperesna deteljica, 60,00€
- N. N. 100,00€

Za cerkev v Števerjanu, darujejo:

- družina Maraž-Florenin, v spomin na mamo Maro Podveršič, 30,00€
- Katja Ternovic 20,00€

- N. N. 50,00€
- Bruna in Florjan, ob zlati poroki, 100,00€
- Boris in Lucija Hladnik, 250,00€

Za Župnijski dom Sedej, darujejo:

- N. N. v čast Materi Božji za zdravja, 100,00€
- v zahvalo za uspešno trgatev, N. N., 100,00€
- Boris in Lucija Hladnik, 250,00€
- N. N. 200,00€
- N. N. 50,00€
- v zahvalo za življenje N. N. 150,00€
- ob krstu Liama družina, 50,00€
- Matej Hlede, 100,00€
- N. N. 25,00€
- SZA 100,00€

Za otroški pevski zbor F. B. Sedej, darujeta:

- Bruna in Florjan, ob zlati poroki, 30,00€

V dober namen, darujejo:

- v spomin na Dolfeta Bensa, Ivanka Devetak, 50,00€
- družina Bensa, 150,00€

Za Števerjanski Vestnik, daruje

- Alma Humar, 70,00€
- SZA 60,00€

Za mešani pevski zbor F. B. Sedej, daruje:

- Dolores Humar, 50,00€

S.K.P.D. "F. B. SEDEJ", ŽUPNIJA SV. FLORIJANA
in USCI FVG v okviru projekta Nativitas
vabijo na božični koncert

PRISVETIL JE VESELI DAN...

v sredo, 6. januarja 2016, ob 17. uri, v cerkvi Sv. Florijana.

Sodelujejo: Mepz Sedej – Števerjan (Aleksandra Pertot),
Mepz Faisi Dongje – Racchiuso, Ahten (Alessandro Rizzi),
MeCpz Sv. Jernej – Opčine, Trst (Janko Ban)

Mladinski krožek
društva "F. B. Sedej" iz Števerjana
organizira natečaj

MOJE JASLICE

Mladinski krožek bo obiskal vaše domove 28. decembra.

Če vas tistega dne ne bo doma, lahko pošljete sliko vaših jaslí skupaj z otroki na ta naslov:
anatercic96@gmail.com

Mladinski krožek
društva "F. B. Sedej" iz Števerjana
organizira

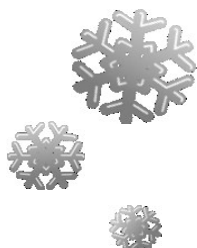
BAKLADO

24.12.2015

Zbiranje ob 22.15 na Bukovju.
Ob prihodu na "Plac" bo postrežen topel čaj in sladica.

TOPLO VABLJENI! ☺

Mladinski Krožek
Društva "F.B. Sedej" iz Števerjana
organizira

IZLET NA SNEG

na Zoncolan
v nedeljo 17. januarja 2016

Odhod ob **6.15** s Trga Svobode v Števerjanu z avtobusom.

Cena avtobusa: 10 €.

Skypass (dnevni):

- odrasli:	26,00 €
- mladi (2000-2005 vključeni):	24,00 €
- otroci (2006 in mlajši):	brezplačno

www.kubadinegi.com

Celotno vsoto vpisnine lahko poravnate **do 10. januarja** pri:

- Matiji Corsi: 3462762523
- Mihi Kovic (slovenski šolski center): 3336966793

REŠITEV
na
igrice
zadnji strani

KUHARSKI RECEPTI

PIZZA POLŽKI

Za testo: 1 kg moka, 6 dl mleka, 2 ščepca origana, 20 g soli, pol kocke kvasa, zlička sladkorja.

Za nadev: 0,5 kg mletega mesa, 3 dl paradižnikove omake, 2 ščepca origana, 0,5 kg naribanega sira.

Kvas nadrobimo v toplo mleko, dodamo še žlicko sladkorja, da hitreje vzhaja. Ko je kvas raztopljen, ga vlijemo v posodo, v kateri je že moka, pomešana z origanom in soljo. Gnetemo 10 minut. Testo pustimo počivati 10 minut, medtem pa pripravimo sir, meso, omako in origano. Testo nato razvaljamo na pultu, katerega smo prej pomokali. Testo se razvalja na približno 80x40 cm široko, enakomerno. Nato se premaže z omako, nadeva meso, sir in po vrhu origano. Vse skupaj se zavije kot zvitek. Razreže se približno na 6 cm široka koleščka, le-ta se potem pri straneh potlači do polovice, na sredini pa se pusti malo višje. Peče se jih 15 minut pri 200 stopinjah.

SKALCE

Sestavine: 170 g margarine, 190 g sladkorja, 2 jajci, 1 rumenjak, 1 pecilni prašek, 500 g moka, 2-3 žlice mleka, 80 g orehovitih jedrc, 40 g jedilne čokolade.

Margarino s sladkorjem, jajcema in rumenjacom penasto zmešamo. Dodamo mleko, debelo narezane orehe, moko s pecilnim praškom in grobo nasekljano čokolado. Rahlo zmešamo in z dvema vilicama oblikujemo na pomaščenem in rahlo z moko potresenem pekaču robate kupčke. V pečici spečemo pri 180 stopinjah približno v 20. minutah.

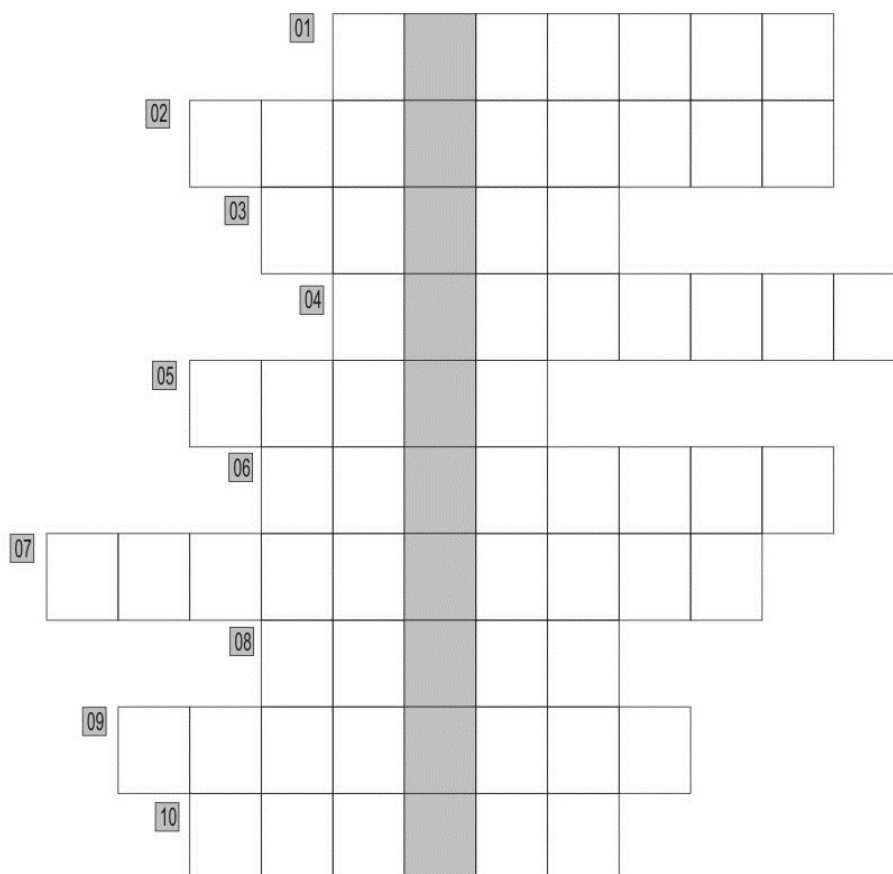
YOGURTOVA STRJENKA S KAKIJEVO KREMO

Sestavine: 300 g navadnega jogurta, 80 g sladkorja v prahu, 2 pomaranči, 5 listov želatine, 300 g sladke smetane.

Kakijeva krema: 6 zrelih kakijev, 130 g sladkorja, 1 vanilijev sladkor, 50 ml ruma.

Yogurtova strjenka: lističe želatine za 5 minut namočimo v hladni vodi. V skledi zmešamo jogurt in sladkor v prahu. Stisnemo pomarančo v manjši lonček ter segrevamo. Preden pomarančni sok zavre, ga odstavimo in dodamo namočene lističe želatine ter premešamo, da se stopi. Mešanico želatine in pomarančnega soka vmešamo v jogurt. Skledo z jogurtom postavimo na led in mešamo, dokler se zmes ne začne strjevati. Nato v jogurtovo zmes dodamo stepeno sladko smetano. Maso vlijemo v kozarčke. Damo za nekaj časa v hladilnik.

Kakijeva krema: izdolbemo meso kakija, dodamo sladkor, vanilijev sladkor in rum ter zmešamo s paličnim mešalnikom. Kakijevo kremo polijemo po jogurtovi strjenki in damo za 2 uri v hladilnik.

- 01 - Avtomobil namenjen tudi bivanju
02 - Najsvetlejša zvezda ob severnem nebesnem polu
03 - Vokalna skladba z literarnim delom kot besedilom
04 - Zvezda, ki je prikazala trem modrim pot do Jezuščka
05 - Glasilo, katero donenje poslušamo ponavadi v cerkvah
06 - Angel, ki je oznanil Mariji, da bo postala Božja mati
07 - Dati nekomu darilo
08 - Jezusov zemeljski oče
09 - Prvi, katerim so se prikazali angeli in jim naznanili Jezusovo rojstvo
10 - Stara ženica je dala edina dva ..., ki jih je imela,
ko je vstopila v tempelj (kovinski star denar)

